

deponeerd zijn, en vooral hen, die buiten de groote steden zich volledig op de hoogte wenschen te houden.

Bij de tegenwoordige regeling kan men aan één adres, dat van den verdienstelijken custos der Koninklijke Akademie van Wetenschappen steeds inlichtingen krijgen omtrent de plaats, waar bepaalde werken zich bevinden. Daarmede worden zeer zeker diegenen gebaat, die slechts nu en dan een bepaalde verhandeling willen bestudeeren, de gelegenhedswerkers derhalve. Wanneer men echter in overweging neemt dat voor hem, die geregeld werkt een volledig en ruim gebruik der wetenschappelijke literatuur dagelijksch brood behoort te zijn, dan zal men moeten toegeven, dat de weg, om tot de literatuur te geraken, een buitengewoon omslachtige en kostbare blijft; al kan niemand zich beklagen, ooit te hebben moeten wachten op de gewenschte inlichtingen van genoemd adres. Wanneer men ten slotte nog in aanmerking neemt, dat bij het doorwerken van bepaalde literaire produkten zoo vaak blijkt, dat hetgeen men zoekt, òf wel niet juist was gerefereerd, òf geheel niet of slechts ten deele in het opgevraagde werk te vinden is, dan wordt het duidelijk, welk een groote belemmering *het ontbreken van een verzamel-catalogus*, alsnog voor ons is. Had men dadelijk gelegenheid gehad, in plaats van een enkel, vaak zwaar en met veel kosten te verzenden, werk, tevens een aantal andere op te vragen, dan had men stellig veel sneller en spoediger zijn doel bereikt. Het samenstellen van zulk een verzamelcatalogus, waarvan het nut in het buitenland zoo telkens en telkens bewezen is, schijnt ons dus een dringende eisch des tijds. Wij meenen zelfs, dat de vraag moet worden overwogen, of het niet mede aan gebrek aan kennis der literatuur moet worden geweten, dat betrekkelijk zoo weinig van den ten onzent gepresteerden arbeid in het buitenland als volwaardig erkend wordt.

Wij twijfelen er niet aan, of voor den te verrichten verzamelarbeid zullen gemakkelijk onderzoekers gevonden worden, die ieder de zorg voor een bepaald onderdeel op zich zullen willen nemen, te meer, nu door de verschillende bibliotheken reeds een opgave van hun eigen tijdschriften is bijeengebracht. Zoo heeft een onzer reeds op zich zelf, door de telkens terugkeerende noodzakelijkheid, om met bibliotheken te correspondeeren, voor twee takken der geneeskunde een vrij volledige catalogus opgesteld. Men zou om de kosten te beperken, alleen met een verzamelcatalogus van periodieken en verslagen kunnen beginnen, en de exemplaren voor een matigen prijs beschikbaar stellen. Eerst later zou dan het completeeren van den catalogus voor boekwerken aan de orde komen.

De aandacht van vakgenooten, vooral ook van genoemde Commissie voor bibliotheekzaken op dit gemis te vestigen, is het doel van dit schrijven.

Amsterdam.
Krommenie.

Dr. L. J. J. MUSKENS.
H. J. M. SCHOO.

DE BEHANDELING VAN HET ULCUS CRURIS MET HET LIJMVERBAND.

Ik ontving zooveel brieven, behelzende het verzoek om nadere inlichtingen, dat ik ze, met verlof der redactie, maar liever hier wil beantwoorden.

1. De met gaas bedekte zweer laat ik *niet*, als een venster in het verband, open; lijm en zwachtels worden er over gelegd. Aan het rieken en doorslaan

van het verband stoor ik mij alleen dan, als de patiënt er over *klaagt*; ik heb niet kunnen merken, dat een en ander de genezing vertraagt.

2. Het is werkelijk de bedoeling dat een deel van den voet (ongeveer van den metatarsus af) mede in het verband wordt opgenomen. Dat hindert bij het loopen meestal heel weinig. Eénmaal heb ik, toen een patiënt daarover klaagde, op de huid aan de voorzijde van het voetgewricht een dunne laag watten gelegd, waarna niet meer werd geklaagd.

3. De patiënten bleven allen, zonder uitzondering, aan hun bezigheden of liever, sommigen konden pas na applicatie van het verband weer aan hun werk beginnen.

4. Aan het ulcus zelf doe ik niets, tenzij dan dat ik het bepoeder met dermatol.

5. Het aantal lagen gaas (4—6—8) hangt af van de intensiteit der secretie. Ik gebruik vioformgaas, omdat, naar ik meen, iedere huid dit goed verdraagt; overigens is elk ander verbandgaas vermoedelijk even geschikt.

6. Het afnemen van het verband gaat bijzonder gemakkelijk, eenvoudig door afknippen.

Apeldoorn.

C. METZLAR.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Aantal te verplegen patiënten in „Oud-Rosenburg”.

De *Nederlandsche Staatscourant* n°. 220 bevat een Koninklijk besluit van 4 Sept. 1905 tot wijziging van het besluit, waarbij vergunning werd verleend aan Regenten van het geneeskundig gesticht voor krankzinnigen te 's-Gravenhage tot oprichting van een krankzinnigengesticht op het landgoed Oud-Rosenburg” te Loosduinen. Door deze wijziging wordt nu bepaald, dat genoemd gesticht te Loosduinen, dat beschouwd wordt een afdeling van het krankzinnigengesticht 's-Gravenhage te zijn, zal bestaan uit een hoofdgebouw, twee paviljoenen en de noodige dienstgebouwen; hierin mogen niet meer dan 372 krankzinnigen, 152 mannen en 220 vrouwen, verpleegd worden. Bovendien mogen tot 31 Mei 1907 in het mannenpaviljoen 20 mannelijke krankzinnigen worden verpleegd. De geneeskundige behandeling wordt opgedragen aan minstens twee geneeskundigen, die op het terrein van het gesticht moeten wonen en geen particuliere praktijk mogen uitoefenen.

Congres voor lichamelijke opvoeding.

De *Staatscourant* n°. 224 bevat een verslag der vertegenwoordigers der Nederlandsche Regeering bij het „Congrès International des Sports et d'Education physique”, dat van 9—14 Juni te Brussel gehouden is. Door dit congres zijn een aantal wenschen uitgesproken, die alle in het verslag te vinden zijn. Een ervan luidt: Het aanstellen van schoolartsen moet verplicht worden gesteld. Een andere is: Aan de universiteiten moeten cursussen in de physiologie der lichaamsoefeningen worden gegeven, welke de candidaat-geneeskundigen verplicht zijn te volgen. Nog weer een andere luidt: Aan alle scholen waar onderwijzers worden gevormd, moet gezondheidsleer op het programma voorkomen.